

העורב והיונה The Raven and the Dove

Noah's Mysterious Avian Choice

(1) בראשית ח, א-יד

(א) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ וְאֶת כָּל-הַחַיָּה וְאֶת-כָּל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבֹה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם: (ב) וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיֵנֵת תְּהוֹם וְאֲרַבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלָא הַגֶּשֶׁם מִן-הַשָּׁמַיִם: (ג) וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלֹּחַד וְשׁוּב וַיִּחְסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֳמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם: (ד) וַתִּגַּח הַתְּבֹה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעֵה-עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אֲרָרָט: (ה) וְהַמַּיִם הָיוּ הַלֹּחַד וְחָסוּר עַד הַחֹדֶשׁ הַעֲשִׂירִי בַּעֲשִׂירֵי בָּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הַהָרִים: (ו) וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת-חַלּוֹן הַתְּבֹה אֲשֶׁר עָשָׂה: (ז) וַיִּשְׁלַח אֶת-הָעֹרֵב וַיֵּצֵא יָצֵא וְשׁוּב עַד-יִבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ: (ח) וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ לְרֹאוֹת הַקָּלוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה: (ט) וְלֹא-מָצְאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכָף-רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל-הַתְּבֹה כִּי-מַיִם עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל-הַתְּבֹה: (י) וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרָיִם וַיִּסַּף שְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה מִן-הַתְּבֹה: (יא) וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לֵעֵת עֹרֵב וְהִנֵּה עַל-הַיָּדַיִם טָרֵף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי-קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ: (יב) וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרָיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה וְלֹא יָסָפָה שׁוּב-אֵלָיו עוֹד: (יג) וַיְהִי בְּאַחַת וְשִׁשְׁמֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בָּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּסַּר נֹחַ אֶת-מִכְסֵה הַתְּבֹה וַיֵּרָא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאָדָמָה: (יד) וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנַיִ בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבֹשָׁה הָאָרֶץ:

1 And God remembered Noah, and every living thing, and all the cattle that were with him in the ark; and God made a wind to pass over the earth, and the waters assuaged; 2 the fountains also of the deep and the windows of heaven were stopped, and the rain from heaven was restrained. 3 And the waters returned from off the earth continually; and after the end of a hundred and fifty days the waters decreased. 4 And the ark rested in the seventh month, on the seventeenth day of the month, upon the mountains of Ararat. 5 And the waters decreased continually until the tenth month; in the tenth month, on the first day of the month, were the tops of the mountains seen. 6 And it came to pass at the end of forty days, that Noah opened the window of the ark which he had made. 7 And he sent forth a raven, and it went forth to and fro, until the waters were dried up from off the earth. 8 And he sent forth a dove from him, to see if the waters were abated from off the face of the ground. 9 But the dove found no rest for the sole of her foot, and she returned unto him to the ark, for the waters were on the face of the whole earth; and he put forth his hand, and took her, and brought her in unto him into the ark. 10 And he stayed yet other seven days; and again he sent forth the dove out of the ark. 11 And the dove came in to him at eventide; and lo in her mouth an olive-leaf freshly plucked; so Noah knew that the waters were abated from off the earth. 12 And he stayed yet other seven days; and sent forth the dove; and she returned not again unto him anymore. 13 And it came to pass in the six hundred and first year, in the first month, the first day of the month, the waters were dried up from off the earth; and Noah removed the covering of the ark, and looked, and behold, the face of the ground was dried. 14 And in the second month, on the seven and twentieth day of the month, was the earth dry.

אבנה הרלה

1) The rains stop

א וַיִּפְדּוּ אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ וְאֶת כָּל-הַחַיָּה וְאֶת-כָּל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבֵה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם:

ב וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיֵנַת תְּהוֹם וְאֶרְבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלֹא הַגֶּשֶׁם מִן-הַשָּׁמַיִם:

2) The water recedes – time frame and duration listed

ג וַיִּשְׁבּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלֹּךְ וְשׁוֹב וַיִּחְסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם:

ד וַתִּנַּח הַתְּבֵה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בִּשְׁבַע-הָעֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הַרִי אֲרָרָט:

ה וְהַמַּיִם הָיוּ הַלֹּךְ וְחֹסֵר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בַּעֲשִׂירֵי בָּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִדְאוּ רֵאשֵׁי הַהָרִים:

3) After 40 days, bird sent out

ו וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת-חַלּוֹן הַתְּבֵה אֲשֶׁר עָשָׂה:

ז וַיִּשְׁלַח אֶת-הָעֹרֵב וַיֵּצֵא וַיֵּצֵא וְשׁוֹב עַד-יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ:

3) Bird sent out

ח וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה מֵאֵתוֹ לְרֹאוֹת הַקָּלוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה:

ט וְלֹא-מָצְאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף-רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל-הַתְּבֵה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֶתָּהּ אֵלָיו אֶל-הַתְּבֵה:

2) Bird returns, proving that waters have receded; time frame presented

י וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵים וַיִּסַּף שְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה מִן-הַתְּבֵה:

יא וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֹרֵב וְהִנֵּה עַל-הַזַּיִת טָרֵף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי-קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ:

יב וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵים וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה וְלֹא-יָסְפָה שׁוֹב-אֵלָיו עוֹד:

1) Earth completely dry

יג וַיְהִי בְּאַחַת וָשֵׁשׁ-מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּסַּר נֹחַ אֶת-מִכְסֵה הַתְּבֵה וַיֵּרָא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה:

יד וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנַיִ בִּשְׁבַעַה וָעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבֹשָׁה הָאָרֶץ:

(2) חזקוני בראשית ח, ז

וישלח את הערב לפי שדרכו לאכול נבלות ואם קלו המים ימצא מתי מבול מושלכים על פני שפת המים.

(3) ספורנו בראשית ח, ח

וישלח את היונה. כל מין היונה שהיו שבעה שבעה:

לראות הקלו. שאם הקלו, תקנו בהרים ובמגדלים כמנהגה:

(4) מלכים א יז:ב-ז

(ב) ויהי דבריה אליו לאמר: (ג) לך מזה ופגית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על-פני הירדן: (ד) והיה מהנחל תשתה ואת-העורבים

צויתני לכלכלך שם: (ה) וילך ויעש כדבר ה' וילך וישב בנחל כרית אשר על-פני הירדן: (ו) והעורבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר

בערב ומן-הנחל ישתה: (ז) ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא-היה גשם בארץ: